

što nipošto ne znači isključivanje djela iz prošlosti, koja su sastavni dio iste liturgijske baštine. Jednom postignut sklad, uvijek nas poziva na učenje, kako glazbeno, u drugome vremenu, pristupati istomu otajstvu i biti u njemu.

Dakle, to nije glazba koju može stvarati bilo tko.

U Crkvi postoje razni i različiti darovi. Zato ne smijemo biti nemarni za Božja nadahnuća i previdjeti braću i sestre kojima je Gospodin udijelio taj dar, ali niti oni ne smiju biti oholi da ne osjete život Crkve, da ne žele učiti od Crkve, od bliske povezanosti utjelovljene Božje Riječi i liturgije koju Božji Sin prinosi Ocu, prinosi sama sebe, pri čemu smo i mi prijelovljeni istomu prinosu.

Crkveni su glazbenici, kao i druge službe u Crkvi služenje pojedinaca svima. Uvijek je tako: neki svojim darom služe svima. I uvijek mi je lijepo doći u vjerničke zajednice u kojima susrećem vas, u brizi koja njeguje liturgijsku glazbu, ali je to služenje i šire u brizi za navještaj Riječi.

A svatko ima neki dar u Crkvi. Takvo je bilo gregorijansko pjevanje; takva je bila polifonija sa svojim pjevačima, takva je Crkva koja svjedoči nebesko kraljevstvo: pojedini vjernici i vjernice služe u Božjemu daru drugima. I svatko otkriva u čemu pridonosi ljepoti služenja. Ako se krene od isticanja sebe, a ne Krista; ako drugi postaju nevažni, a pri tome i Crkva i naš Gospodin, to ne može biti liturgijska glazba.

7. Time shvaćamo da smo dio istoga hoda prema nebeskome kraljevstvu koje je već započelo i koje je među nama. Na početku sam naveo riječi sv. Augustina, pa i na kraju, iz riznice njegovih izrjeka navodim ohrabrujuće riječi. On kaže: *“Canta et ambula. Noli errare, noli redire, noli remanere – Pjevaj i hodaj. Ne idi stranputicom (ne lutaj), ne vraćaj se i ne moji se zaustavljati.”* (Serm. 256, 3)

U našem crkvenom hodu večeras nismo stali, nego smo uzeli dah za hod u kojemu zahvaljujem svima vama koji predano služite svojim župnim zajednicama i trudite se braći i sestrama pomoći susresti i živjeti blizinu Gospodina koji je došao vratiti čovjeku radost srca. To ne biste mogli da sami ne vidite dragocjenost slušanja Riječi i naviještanja te Riječi glazbom.

Za to nam je potrebno puno poučljivosti, poniznosti i prepoznavanja Krista koji je došao služiti i služenjem uspostaviti kraljevstvo pravde, ljubavi i mira; Krista koji je naš život i uvijek pjesma vazmene novosti u kojoj slavimo vječnost. Amen.

ODRŽANO SVEČANO MISNO SLAVLJE »VENI SANCTE SPIRITUS«

Mješoviti zbor Instituta za crkvenu glazbu angažirano je sudjelovao u započetoj novoj (2021./2022.) akademskoj godini. Tako je, nastavljajući dugogodišnju tradiciju, zboru bilo povjereno animiranje glazbenoga dijela svečanoga euharistijskoga slavlja sa zazivom Duha Svetoga u četvrtak 14. listopada u crkvi svetoga Blaža. Euharistijsko slavlje predslavio je i propovijedao veliki kancelar Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački. Zborom je uz orguljašku pratnju doc. art. Milana Hibšera ravnala profesorica Danijela Župančić.

Za misni ordinarij odabrana je pučka misa Pere Ivanišića Crnkovačkoga, a za proprij su izvedene popijevke *Evo, dolazim Gospodine, Isus Krist je slika Božja, Kruše života te Kraljice svete krunice*. Nakon otpjevnoga psalma *Puna je zemlja dobrote Gospodnje* uslijedila je *Aleluja* Mate Leščana.

Himan *O, dođi, Stvorče, Duše Svet* otpjevan je kao gregorijanski napjev naizmjenice s četveroglasnim aranžmanom mo. Miroslava Martinjaka.